

Vraag nr. 127
van 13 februari 2002
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

seerden op en informeren hen over de mogelijkheden ter plaatse.

Landbouw – Emigratie

De landbouw in Vlaanderen – en ook in grote delen van West-Europa – staat onder zeer zware druk. Anderzijds zijn er voor landbouwers tal van mogelijkheden in Centraal- en Oost-Europa, maar bijvoorbeeld ook in het centrale gedeelte van de Verenigde Staten (VSA).

1. Maakt dit aspect op enigerlei wijze deel uit van het Vlaamse landbouwbeleid ?
2. Zijn deze emigratiemogelijkheden bijvoorbeeld in kaart gebracht ?

Antwoord

1. Het bevorderen of begeleiden van emigratie is niet opgenomen in de beleidsnota over landbouw (*Beleidsnota Landbouw 1999-2004 ; Stuk 142 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Een van de strategische doelstellingen daarin is het ondersteunen van de economische leefbaarheid van de Vlaamse land- en tuinbouw- en visserijondernemingen. Met deze doelstelling wordt onder meer getracht een duurzaam tewerkstellingsniveau te bereiken in Vlaanderen, de overname van bedrijven vlot te laten verlopen en het aantal starters in de sector op het huidige peil te houden.

2. Landbouwers die wensen te emigreren, nemen zelf het initiatief.

In het verleden hebben een aantal landen, waaronder de VSA, de (landbouw)immigratie bevorderd. In de landen in Centraal- en Oost-Europa wordt op dit ogenblik gewerkt aan een wetgeving die de verkoop van landbouwgrond reglementeert, met heel wat beperkingen voor niet landgenoten. Zolang de mogelijkheden voor vestiging en voor aankoop en huur van gronden aldaar juridisch niet volledig zijn opgeklaard en vastgelegd, blijft emigratie een avontuurlijke onderneming.

Het is dan ook moeilijk om alle mogelijkheden in kaart te brengen.

Voor ieder land afzonderlijk vangen de Belgische en Vlaamse vertegenwoordigers geïnteres-